

جشن مه

از: والت ویتمن (1)
ترجمه‌ی ف ناظری

بگذار باد پرچمها را در سرزمینهای دور به اهتزاز در آورد
با پیام رزم و امید
حلقه‌های گل را بر تیرکها بیاویزید و به جشن مه آورید
تا نشان حاصل "امر"تان باشد، در گستره‌اش

های کارگران!
اگر میخواهید امیدتان به ثمر نشیند
روی زمین سفت محکم بایستید
در صفوفی یگانه، قوی، فشرده
و گره بزنید بهم دستهایتان را و پیرامون جهان زنجیری بسازید

وقتی که کارگران جهان، خواهران و برادران
در سالهای پیش رو
کنامی بسازند، کنام زندگی،
از برای خویش و نه دیگران
جهان و نعماتش متعلق به خودشان خواهد شد.

@@@@

والت ویتمن (1819 – 1892) Walt Whitman شاعر خود آموخته و بلند آوازه‌ی آمریکایی است.
پدرش نجار بود. او ابتدا کارش را به عنوان کارگر چاپ شروع کرد و بعداً به تدریس، کار اداری و
کار خبرنگاری پرداخت. شعر فوق عنوان نداشت و من این عنوان را به آن داده‌ام. این شعر احتمالاً
برای "روز مه May Day" جشن بهاری انگلوساکسونها سروده شده باشد. بعید هم نیست که ویتمن
جشن انگلوساکسونها را به روز جهانی کارگر، که نخستین مراسم آن دو سال قبل از مرگ او برگزار
گردید، گره زده باشد. فقط یک تحقیق این مسئله را روشن خواهد کرد. در هر حال شعر به خوبی حال
و هوای روز جهانی کارگر را القا میکند و من به همین خاطر آنرا ترجمه و به عنوان تیریک این روز
بزرگ تقدیم میکنم.